ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84

ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1185

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
9
Μαΐου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΕΡΝΕΣΤ ΜΠΕΒΙΝ

"ΘΑ ΘΕΣΩΜΕΝ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΜΙΑΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗΣ„

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 8 (Ἰδ. ὑπηρ.) Ὁ ἐνταῦθα ἀπὸ χθὲς εὑρισκόμενος Βρετανὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν εἰς δηλώσεις του σήμερον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὴν ἐπικειμένην σύσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν πρέπει νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος μιᾶς διαρκοῦς εἰρήνης.

Ὁ κ. Μπέβιν

—Ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας εἶπεν ὁ κ. Μπέβιν, καὶ αἱ ἀποφάσεις μας θὰ στηρίζωνται εἰς προοπτικὴν 10 ἕως 40 ἐτῶν. Ὅσον δήποτε δυσχερεῖς καὶ ἂν εἶναι αἱ διαπραγματεύσεις θὰ πρέπει νὰ κριθοῦν μετὰ πάσης ψυχραιμίας. Τὸ ζήτημα τῶν ἀνατολικῶν συνόρων τῆς Γερμανίας θὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς εἰρήνης συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πότσδαμ. Πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν ἕνα σχέδιον οἰκειοθελοῦς ἑνότητος τῆς Εὐρώπης.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖ ἤδη σημαντικὸν παράγοντα. Πιθανῶς νὰ χαρακτηρισθῶ αἰσιόδοξος ἐτόνισεν ὁ κ. Μπέβιν, ἀλλὰ προσπαθοῦμεν νὰ διευθετήσωμεν τὰ διεθνῆ προβλήματα, γνωρίζοντες ὅτι τοῦτο ἀπαιτεῖ ὑπομονὴν ἐπιμονὴν καὶ διαπραγματεύσεις. Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης θέλουν εἰρήνην. Ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ εἰς ὁλόκλη-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

Διὰ τὸν τερματισμὸν τῆς αἱματοχυσίας

ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΙ ΔΗΛΟΥΝ ΟΤΙ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΝΑ ΚΑΜΟΥΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

Νέα καμουφλαρισμένη ἔκκλησις διὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὴν νομιμότητα. «Ἐπιθυμοῦμεν νὰ γυρίσωμε στὰ σπίτια μας ἐν εἰρήνῃ». Ἡ κυβερνητικὴ στάσις. Τὰ πάντα θὰ τακτοποιηθοῦν ἀρκεῖ νὰ καταθέσουν οἱ συμμορῖται τὰ ὅπλα

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶν συμμοριτῶν μετέδωσε χθὲς καινέαν ἀπεγνωσμένην ἔκκλησιν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἀμέσου ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου, «ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶνε, ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκκλήσει, νὰ σκοτώνωνται δεκάδες Ἑλλήνων χάριν τῶν ξένων συμφερόντων.

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶνσυμμοριτῶν προσέθεσεν τὰ ἑξῆς: «Εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ σταματήσουμε τὸν πόλεμον καὶ νὰ κάνουμε τὶς πιὸ μεγάλες θυσίες καὶ ὑποχωρήσεις γιὰ νὰ τεθῇ τέρμα στὴ σφαγή, ποὺ συνεχίζεται τρία χρόνια καὶ νὰ γυρίσουμε στὰ σπίτια μας, νὰ βροῦμε ὅλη τὴν ἡσυχία καὶ τὴν εἰρήνη. Γι' αὐτὸ θὰ κάνουμε μόνο τὸ σύνθημά μας «Εἰρήνη στὴν Ἑλλάδα».

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ συμμοριτικὸς ραδιοσταθμὸς διὰ νὰ καλύψῃ τὴν ἀδυναμίαν, ἡ ὁποία ἀναγκάζει τὸ συμμοριακὸν ἀρχηγεῖον καὶ ἐπιζητεῖ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου, προσεπάθησε ἐντέχνως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπροκαλύπτως νὰ κάμῃ διαχωρισμὸν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισε καὶ πάλιν ὡς «μοναρχοφασιστικήν»

Διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν χθὲς Κυριακήν, ὑπῆρξεν χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ συμμορῖται οὐδόλως ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν, οὔτε ἐπίσης ἐζήτησαν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλοαμερικανικῶν ἀποστολῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα κυβερνητικῶν κύκλων τονίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ ἔκκλησις τῶν συμμοριτῶν ἡ ὁποία χθὲς μετεδόθη οὐχὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν [κυβέρνησιν ἀλλὰ κάπως] ἀορίστως, δημιουργεῖ βεβαίαν τὴν πρόβλεψιν ὅτι ἐπίκειται πλέον ἡ ἀναγγελία τῶν ἀποφάσεων τῶν συμμοριτῶν, ὅπως καταθέσουν τὰ ὅπλα καὶ ἐπανέλθουν εἰς τὴν νομιμότητα. Εἶναι ἀξιοσημείωτον τὴν φορὰν αὐτὴν ὅτι οἱ συμμορῖται δὲν ὁμιλοῦν περὶ εἰσόδου των εἰς τὴν κυβέρνησιν περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐγγυήσεως ὅτι θὰ δυνηθοῦν ἐξησφαλισμένοι νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ εἰρηνικὰ των ἔργα.

Ἐκ μέρους τῶν κύκλων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὑπενθυμίζετο σχετικῶς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ συγχωρήσῃ τὰ παραστρατημένα τέκνα της, ἀρκεῖ οἱ συμμορῖται νὰ καταθέσουν ἄνευ ὅρων τὰ ὅπλα.

ΔΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΡΩΣΣΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΗΕ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Θὰ καρποφορήσῃ ἡ προσπάθεια τερματισμοῦ τῆς ἀνταρσίας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 8 (Ἰδ. ὑπ.) Πληροφορίαι ἐξ ἀρίστων πηγῶν ἐμφανίζουν, ὡς ἑξῆς τὴν εἰκόνα τῆς νέας φάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν ἀπὸ ἡμερῶν τὸ ἑλληνικόν: Οἱ κ.κ. Μπέβιν καὶ Ἄτσεσον συνεφώνησαν εἰς Οὐάσιγκτων ὅτι τὸ παρὸν ἔτος εἶναι κρίσιμον διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι ἑπομένως, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδιωχθῇ λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ κατὰ τὸ 1949, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αἱ μετέπειτα ἐξελίξεις θὰ δημιουργήσουν τὸν κίνδυνον ἀμήπως ἐξαναγκασθοῦν τελικῶς αἱ δυτικαὶ δυνάμεις νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ἑλλάδα». Δύο ὁδοὶ διεπιστώθησαν ὡς δυναταὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν λύσεως:

1) Ἡ συνεννόησις μὲ τοὺς Ρώσους ἡ ὁποία εἶναι περισσότερον εὐκταία, 2) Ἡ λῆψις μονομερῶν δυτικῶν μέτρων, λαμβανομένων πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ΟΗΕ καὶ τιθεμένων εἰς ἐφαρμογὴν ἐξ ὀνόματος τῶν Ἡν. Ἐθνῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ παροχῆς τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ἐνισχύσεως, εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν συνόρων ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ λύσις.

Λέγεται ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ συνεφώνησαν κατ' ἀρχὴν μὲ τὰ ἀνωτέρω, ἀλλ' ἐξέθεσαν τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ δοκιμασθῇ ἅπαξ ἔτι ἡ ὁδὸς τῆς συννενοήσεως, ἡ ὁποία ἐνεφάνιζε δυνατότητας ἐπιτυχίας, δεδομένου ὅτι αἱ διαλλακτικαὶ τάξεις τῶν Ρώσων εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου ἦσαν ἔκτοτε γνωσταί. Τούτου ἕνεκα ἐκράτησαν ἐκκρεμῆ τὴν ἀμερικανικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ βρεταννικὸν ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον κυρίως ἐξέθετε μονομερῆ δυτικὰ μέτρα, περιλαμβάνοντα νέας βρεταννικὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπέρριψαν «προσωρινῶς» τὸ ἑλληνικὸν αἴτημα περὶ αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ.

Ἀμφότεραι αἱ ἐνέργειαι ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ διευκολύνουν τὴν ὁδὸν ἐπιλύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τῇ συνεννοήσει τῶν Μεγάλων, ἀλλὰ τὰ περιεχόμενα εἰς αὐτὰς μέτρα θὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λέϊκ Σαξές, ἀφορμῆς λαμβανομένης πρῶτον ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Σοφούλη κατὰ Μάρτιον καὶ δεύτερον ἐκ τῆς ἐκκλήσεως τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου πρὸς τὴν Βαλκανικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἀλλ' ἐνῷ ὁ μηχανισμὸς δραστηριωτέρας ἐπεμβάσεως τῶν Δυτικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἕτοιμος, αἱ συνομιλίαι Ἔβατ—Γκρομίκο ἐδημιούργησαν εἰς Οὐάσιγκτων Λονδῖνον καὶ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ Ρῶσοι συζητοῦν σοβαρῶς καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὁδὸς συνεννοήσεως θὰ καρποφορήσῃ.

Ἡ στασιμότης τῶν τελευταίων ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὰς ἐπαφὰς Ἔβατ—Γκρομίκο ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀναμενομένην ἔκθεσιν τῶν ἀπόψεων τοῦ τελευταίου, κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴν Μόσχαν ἐπὶ τῶν ἐκτεθεισῶν ἐντεῦθεν ἀπόψεων, μολονότι δὲν ἀποκλείεται παντελῶς τὸ ἐνδεχόμενον ἐμφανίσεως δυσχερειῶν.

Τονίζεται ὅτι αἱ προσπάθειαι ἀφοροῦν τὴν μεσολάβησιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ βορείων γειτόνων καὶ ὅτι διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτῆς θὰ προέλθῃ ἡ λύσις τοῦ ἀνταρτικοῦ προβλήματος καὶ ὄχι διὰ τῆς ἐπαφῆς τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὴν «κυβέρνησιν τοῦ βουνοῦ». Ἑπομένως ἡ μετάβασις τοῦ Πορφυρογένη εἰς τὸ Λέϊκ Σαξὲς εἶναι ἀπίθανος, τοὐλάχιστον ἐφ' ὅσον οἱ ὅροι τῶν συμμοριτῶν, μολονότι μαλακώτεροι τῶν προηγουμένων, θεωροῦνται ὡς δευτερεύων παράγων, ὁ ὁποῖος θὰ διαμορφωθῇ τελικῶς ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λέϊκ Σαξές.

Πάντως φαίνεται βέβαιον, ὅτι οἱ δυτικοὶ ἐνεργοῦν βάσει θεμελιωδοῦς σκέψεως, ἐπιδιώκοντες ταχεῖαν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος.

ΠΡΟΣ ΤΑΧΥΤΕΡΑΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Η ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΝΕΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἡ ὑποστήριξις ἐπιτεύξεως διασυμμαχικοῦ συμβιβασμοῦ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 8 (Ἰδ. ὑπ.) Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἐγκύρου διπλωματικῆς πηγῆς, αἱ τελευταῖαι προτάσεις εἰρήνης τῆς ἡγεσίας τῆς ἑλληνικῆς ἀνταρσίας ἀποτελοῦν ἀντικείμενον συζητήσεων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους κύκλους τοῦ ΟΗΕ, πρόκειται δὲ νὰ ἐξετασθοῦν πλέον ἐπισταμένως εἰς τὸ περιθώριον τῆς τετραμεροῦς διασκέψεως τῶν Παρισίων.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη εἰς ὡρισμένους ὑπευθύνους διπλωματικοὺς κύκλους, ὅτι ἡ πρότασις περὶ διενεργείας ἐκλογῶν ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐποπτείαν τῆς ΟΗΕ ὡς κυριωτέρου ὅρου τῆς ὁριστικῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀποκλείεται κατηγορηματικῶς ὑπὸ ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς γνώμης ὡς ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ οἱ ἑλληνικοὶ κυβερνητικοὶ κύκλοι τῶν Ἀθηνῶν. Ἀντιθέτως, οἱ ἀνωτέρω δυτικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἀποδέχονται τὴν ταχυτάτην διενέργειαν ἐκλογῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ΟΗΕ προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ταχὺς τερματισμὸς τῆς παρατεινομένης αἱματηρᾶς τραγῳδίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐσωτερικὴ ἄλλως τε εἰρήνευσις θὰ ἀπέτρεπε καὶ ὅλους ἐκείνους τοὺς πολλαπλοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐνόπλου ἀνταρσίας ἀπειλοῦν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παρατηρουμένη ἐπιφυλακτικότης τῆς ἐνδιαφερομένης ἀμέσως διὰ τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα ἀγγλοσαξωνικῆς διπλωματίας ἔναντι τῶν νέων προτάσεων εἰρήνης τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν ἀπόρριψιν τούτων, ἀλλ' ἐλπιζητεῖται νὰ ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τῶν δυτικῶν, κατὰ πόσον αἱ ἐν λόγῳ προτάσεις τυγχάνουν τῆς ἀπολύτου ἐπιδοκιμασίας τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς γνωστὸν μέχρι τοῦδε ἡ σοβιετικὴ διπλωματία ἠξίου ὡς προκαταρκτικὸν ὅρον τῆς εἰρηνικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἀποστολῶν ἐξ Ἑλλάδος, ἀρνουμένη ταυτοχρόνως πᾶσαν μεσολαβητικὴν ἐπέμβασιν τῆς ΟΗΕ, μὴ δεχθεῖσα νὰ συμμετάσχῃ τόσον τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρητῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαρτίου 1946, ὅσον καὶ ὅλων τῶν κατόπιν διορισθεισῶν ἐρευνητικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ΟΗΕ.

Ἡ δυτικὴ διπλωματία ἀναμένει συνεπῶς, νὰ ἴδῃ ἐν τῇ πράξει τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἀναφερομένης μεταστροφῆς τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ ἑλληνικόν, ὁπότε ἔναντι τῆς προτεινομένης λύσεως διὰ τὴν ὁριστικὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἑλληνικὸς πολιτικὸς κόσμος ἐτόνισε χθὲς ἐξέχουσα διπλωματικὴ προσωπικότης—θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν δυτικὴν διπλωματίαν εἰς τὴν ἐπίτευξιν διασυμμαχικοῦ συμβιβασμοῦ διὰ τὴν ὁριστικὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἑλλάδος.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ

Ὁ συμμοριτισμός, ὁ διεθνὴς ἀριστερισμὸς καί, ἡ παγκόσμιος συνοδοιπορία, ἔχουν ἀναπτύξει μίαν ἐντονωτάτην δρᾶσιν, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν νὰ δοθῇ ἄφεσις ἁμαρτιῶν, εἰς τοὺς ληστοκομμουνιστὰς ποὺ κατέστρεψαν μέγα μέρος τῆς Ἑλλάδος. Τί δὲν ἔχει σοφισθῇ ὁλόκληρος αὐτὸς ὁ ἑσμός, τῶν συνεργαζομένων δολοπλόκων; Τηλεγραφήματα, συνεντεύξεις, δηλώσεις, προσφυγαὶ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. προκειμένου, νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως, οἱ ἀπόβλητοι αὐτοὶ κακοῦργοι τῆς ἑλληνικῆς Κοινωνίας, αὐτοὶ ποὺ ἐπώλησαν πρῶτα τὴν ψυχήν των καὶ ἀμέσως ἔπειτα τὴν πατρίδα των καὶ δὴ τὴν ὡραιοτέραν τῶν πατρίδων εἰς τοὺς Σλαύους, γίνουν ἐκ νέου εἰσδεκτοί, ὡς τίμιοι πολῖται εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα. Καὶ αὐτοὶ μὲν εἶναι θρασεῖς, διότι ἔτσι τοὺς καθοδηγεῖ ἡ Μόσχα, δὲν ἔχουν δέ, οὐδὲν ἴχνος φιλοτιμίας, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀνθρωπισμοῦ διὰ νὰ σκεφθοῦν τὸ πῶς θὰ παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ἑκασταχοῦ συμπολίτας των τοὺς ὁποίους ἔχουν ρημάξει. Ἐκτὸς βέβαια ἂν λογαριάζουν ὅτι θὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἰδίαν μεταδεκεμβριανὴν τακτικήν των, καθ' ἣν ἀπετέλεσαν ἰδίαν κοινότητα ἐν Ἀθήναις, τρεφόμενοι ἀναλώμασι τῶν χορηγήσεων τῆς Μόσχας, ἥτις μόλις τοὺς διέταξε νὰ σφάξουν καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν λίθον ἐπὶ λίθου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπήκουσαν μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν καὶ ὄργιλον φανατισμόν, ἐξανδραποδίσαντες ὁλόκληρον τὴν ὕπαιθρον αὐτῆς. Τοῦτο ὅμως, ἂς εἶναι βέβαιοι, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ, ὅσον καὶ νὰ φωνάζουν τὰ φερέφωνά των εἰς Λαίηκ Σαξές. Διότι ἐὰν τολμηθῇ ἔστω καὶ ὡς ἁπλῆ σκέψις, νὰ εὕρῃ τὴν ὁδὸν δοκιμαστικῆς πραγματώσεως, θ' ἀντιμετωπίσῃ σύσσωμον καὶ ἀποφασιστικὴν τὴν ἐξέγερσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τότε θὰ γίνῃ πραγματικὴ Λαϊκὴ Ἐπανάστασις, ἥτις θὰ σαρώσῃ τὰ πάντα καὶ πρώτους ἐκείνους ποὺ τυχὸν θὰ ἤθελον ἀποδεχθῇ μίαν τοιαύτην λύσιν, ἀποβλέποντες ἐν τῇ ἰδιοτελεῖ ἀρχομανίᾳ των, εἰς μίαν ἀπωτέραν πολιτικὴν σκοπιμότητα.

Ο ΒΟΥΡΑΪΚΟΣ

Ἡ προχθεσινὴ ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ἑταιρίας «Γλαῦκος», ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων τοῦ «Βουραϊκοῦ», ἐπιβάλλεται νὰ συνεπικουρηθῇ ἀπὸ ὅλας τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς, ἀκόμη δὲ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὰς ὀργανώσεις. Αἱ στῆλαι τῆς ἐφημερίδος ταύτης, πολλάκις ἠσχολήθησαν μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα καὶ ἀνέπτυξαν τὴν γενικὴν ἀναπλαστικὴν ἐξέλιξιν, ποὺ θὰ λάβῃ ὁλόκληρος ἡ Β.Δ. Πελοπόννησος, ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἔργων, δεδομένου ὅτι τὸ προβλεπόμενον κόστος τῆς ἠλεκτρενεργείας θὰ εἶναι χαμηλότατον, τόσον, οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ. Εἶναι μοναδικὴ ἡ εὐκαιρία, μὲ τὸ σχέδιον Μάρσαλ, τὸ σπουδαιότατον αὐτὸ ἔργον νὰ πραγματοποιηθῇ, ὁπότε ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ ἀπὸ τοῦ ἀκροτάτου σημείου τῆς Ἠλείας μέχρι καὶ τῆς Κορινθίας, θὰ μεταβληθῇ εἰς τὴν Φλώριδα τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲ στιγμὴ ὀλιγωρίας. Ἀντιθέτως, τὸ αἴτημα πρέπει νὰ εὕρῃ δραστηρίαν ὑποστήριξιν ἐκ μέρους ὅλων. Μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν εἶναι δυνατὸν τοῦτο νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας.

Η ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Τὸ ὁδόστρωμα τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, καταστραφὲν ἐκ νέου, μετὰ τὴν περισυνὴν ἀθλιεστάτην ἐμβαλωματικὴν ἐπιδιόρθωσίν του, ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς ἑταιρίας, κατέστη ἀδιάβατον τόσον ἀπὸ τὰ πάσης φύσεως τροχοφόρα, ὅσον ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς πεζούς. Ἐπιτακτικὴ λοιπὸν καθίσταται ἡ ἀνάγκη, ὅπως τὸ ταχύτερον, ἀρχίσουν αἱ ἐπισκευαὶ τοῦ ὁδοστρώματος, ταύτης ἵνα ἡ κυριωτέρα αὐτὴ ἀστικὴ ὁδικὴ ἀρτηρία, ἐξυπηρετήσῃ τὴν συγκοινωνιακὴν κίνησιν τῆς πόλεως, ἥτις χωλαίνει ἤδη ἐπαισθητότατα. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν περιπέσῃ τὸ ζήτημα καὶ πάλιν εἰς τὴν σύγχρουσιν τῶν ἁρμοδιοτήτων, ὅπως ἔγινε καὶ μὲ τὴν ὁδὸν Ὄθωνος—Ἀμαλίας. Τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ ταχύτερον καὶ οἱ ἁρμόδιοι ὀφείλουν νὰ εὕρουν ἀμέσως τὴν λύσιν. Ἀρκετὰ ἐχρόνισε μέχρι τοῦδε.

Η «ΤΡΙΑΝΤΕΙΟΣ»

Ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ποὺ ἔχει τελματωθῇ, τόσον ὥστε νὰ προκαλῇ ἀπορίαν διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος. Πρόκειται περὶ τῆς «Τριαντείου Σχολῆς», ὡς εἶναι δὲ πασίγνωστον ἡ Σχολὴ αὐτὴ πόρρωθεν ἀπέχει, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληροῖ τὴν σκοπιμότητα τοῦ ἀειμνήστου διαθέτου Τριάντη. Ἐκτὸς τούτου ὅμως καὶ ἡ συμβατικὴ σημερινὴ λειτουργία της φαίνεται ὅτι χωλαίνει καὶ μάλιστα καταπληκτικῶς, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας, ὡρισμένας πληροφορίας αἵτινες ἔφθασαν ἐν εἴδει παραπόνων μέχρι τῶν γραφείων μας. Διότι τὸ μὲν διδακτήριον τῆς Σχολῆς, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἄκραν παρυφὴν τῆς πόλεως. Τὸ γραφεῖον αὐτῆς καὶ τὸ τηλέφωνον εἰς τὴν ὁδὸν Γεροκωστοπούλου 6. Ἐπίσης πολλὰ τῶν ἐπίπλων τῆς σχολῆς ὡς καὶ τὰ ὄργανα διδασκαλίας, εὑρίσκονται ἀποθηκευμένα εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Νικολάου, ἄνωθεν ζαχαροπλαστείου Σπλέντι. Τὰ δὲ μαθητικὰ θρανία καὶ τὰ καθίσματα ἔχουν σαθρωποιηθῇ, ἀκόμη δὲ δὲν ὑπάρχουν καὶ σφόγγοι διὰ τοὺς πίνακας. Ἐὰν αὐτὰ τὰ πράγματα ἀληθεύουν, εἶναι τοὐλάχιστον καταπληκτικά, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἔχει προικοδοτηθῇ μὲ μίαν τεραστίαν περιουσίαν, ἡ ὁποία ἀξιοποιουμένη, θὰ ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῶν Σχολῶν, ποὺ ἔχει ὁ δίκαιον αἴτημα ἡ πόλις. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν τί συμβαίνει;

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΕΙΣ ΚΛΑΟΥΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα πεντήκοντα περίπου τραυματίαι ἐκ τῶν νοσηλευομένων ἐκ τὸ ἐνταῦθα στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχιάτρου καὶ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου κ. Κ. Κοδέλα καὶ τινων ἀξιωματικῶν ἰατρῶν μετέβησαν χάριν ἀναψυχῆς ἐκ τοῦ Κλάους, ἔνθα παρέμειναν ὅλον τὸ ἀπόγευμα.

Τοὺς τραυματίας ὑπεδέχθη ὁ διευθυντὴς τῶν ἐργοστασίων «Ἀχαΐα Κλάους» κ. Ι. Βασιλακόπουλος ἐπιδαψιλεύσας πρὸς αὐτοὺς πᾶσαν περιποίησιν, προσφερθέντων σὺν τοῖς ἄλλοις ἀναψυκτικῶν καὶ διαφόρων ποτῶν ἐκ τῶν πλέον καλλιτέρων τοῦ «Κλάους». Οἱ τραυματίαι ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες περὶ τὴν ὀγδόην ἑσπερινὴν ἀφοῦ προηγουμένως ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν εὐγενῆ χειρονομίαν τῆς ἑταιρίας πρὸς αὐτούς.

Η ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 8 (Ἰδ. ὑπ.) Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου μεταδίδει σήμερον, ὅτι μὲ μεγίστην ἐντύπωσιν παρακολουθεῖται εἰς τὴν κατεστραμμένην ἐκ τοῦ πολέμου Ἑλλάδα ἡ προσπάθεια τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν ὅπως διαπιστωθῇ κατὰ πόσον εἶναι εἰλικρινὴς ἡ διαφαινομένη ἀλλαγὴ εἰς τὴν Σοβιετικὴν πολιτικὴν ἔναντι τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πιστεύει προσθέτει ὁ ἀνταποκριτής, ὅτι ἂν ἡ Ρωσσία ἐπιθυμῇ εἰλικρινῶς τὸν τερματισμὸν τῆς αἱματοχυσίας ἐν Ἑλλάδι ἀρκεῖ νὰ παύσῃ ὑποστηρίζουσα τοὺς βορείους γείτονας. Μία καὶ μόνον λέξις αὐτῆς θὰ ἦτο ἀρκετή.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐλπίζει ἐπίσης, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα θέματα τῆς ἐπικειμένης συσκέψεως τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Παρισίους. Κύκλοι τινὲς ἐν Ἀθήναις ἐκφράζουν ἀπαισιοδοξίαν, φοβούμενοι ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν θὰ περιληφθῇ εἰς τὰς συζητήσεις, ἢ ὅτι ἡ λύσις δὲν θὰ εἶναι ἱκανοποιητική. Οἱ φόβοι ὅμως αὐτοὶ εἶναι ἀβάσιμοι καὶ ὑπερβολικοὶ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς νέας προσπαθείας τῶν συμμοριτῶν διὰ τοῦ Πορφυρογένη διὰ μίαν εἰρήνευσιν.

Ὁ Βρετανὸς ἀνταποκριτὴς καταλήγων προσθέτει, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν τρέφει ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς πολιτικούς του καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ ἁπλῶς νὰ ζῇ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ, ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ ἄρσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βερολίνου ἤνοιξε τὴν ὁδὸν δι' εὐρυτέρας διευθετήσεις. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει πάντως εἶναι, ὅπως αἱ προετοιμαζόμεναι λύσεις ἀποκλείσουν ὁπωσδήποτε τὴν ἐπανάληψιν τῆς Ἑλληνικῆς τραγῳδίας.

"ΤΟ ΔΙΔΥΜΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ„

ΑΘΗΝΑΙ. Ζωηροτάτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ καὶ ἰδίως εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τὸ χθεσινὸν δημοσίευμα τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «ἕνα δίδυμον σκάνδαλον» ἐξ οὗ ἀποκαλύπτεται ὅτι ἐπεμβάσει τοῦ κ. Παπανδρέου ἐχορηγήθη δάνειον ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν εἰς τὸν πρώην σύζυγον, τῆς συζύγου του κ. Κυβέλης, διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ θεάτρου Κοβέλης ἐκεῖ ὅπου ἤδη στεγάζονται τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος του «Ἑλλάς». Καὶ ὅτι ἐπίσης ἐπεμβάσει τοῦ κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου ἐχορηγήθη δάνειον ἐκ δύο δισεκατομ. δραχμῶν εἰς τὸν κ. Ἀχ. Περδικάρην, δι' οὗ οἰκοδομεῖ οὗτος μίαν ὑπερπολυκατοικίαν τῆς ὁποίας πωλεῖ ἤδη τὰ διαμερίσματα ἐπὶ ἀντικαταβολῇ χιλιάδων χρυσῶν λιρῶν. Ὁ κ. Περδικάρης εἶναι ὁ στενὸς φίλος τοῦ κ. Σ. Βενιζέλου ὅστις τοῦ ἐδάνεισεν ὡς ὡμολόγησεν καὶ ὁ ἴδιος, μέσῳ τοῦ Νικολαΐδη, διακομένου ὡς γνωστὸν διὰ τὸ λαθρεμπόριον συναλλάγματος, τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χρυσῶν λιρῶν.

Συνεπείᾳ τούτων, παρετηρήθη χθὲς ἰδιαιτέρα κίνησις εἰς τὰ πολιτικὰ γραφεῖα τῶν θιγομένων πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀναμένεται δὲ ὅτι, θὰ ἐκδώσουν οὗτοι ἐντὸς τῆς σήμερον σχετικὸν ἀνακοινωθὲν ἀντικρούοντες τὰς αἰτιάσεις ταύτας.

Ἐνῷ ροδίζει ἡ χαραυγὴ ἐλπίδων

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΚΑΙ Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ

Αἱ Ἀγγλοαμερικανικαὶ ἀεροπορικαὶ μεταφοραί, ἠνάγκασαν τὴν Ρωσσίαν εἰς συμφωνίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ πλέον «ἐπικινδύνου προβλήματος».

Ἀποκλειστικότης «ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ» Πατρῶν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Σοβιετικῆς ζώνης τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοὺς Δυτικοὺς τομεῖς τοῦ Βερολίνου εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἐξελίξεις τόσον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τινων γεγονότων, ἅτινα δὲν ὑπελογίσθησαν παρὰ τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ὅταν αὕτη ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ κατὰ πρῶτον τοὺς περιορισμοὺς τὸν Μάρτιον τοῦ 1948.

Ὁ ἐπιβληθεὶς Σοβιετικὸς ἀποκλεισμὸς ἀπέτυχε τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὁποῖον προωρίζετο, ἤτοι ν' ἀναγκάσῃ τοὺς Δυτικοὺς Συμμάχους νὰ ἐκκενώσουν τὸ Βερολῖνον. Ἐπίσης ἀπέτυχεν ἀπὸ τοῦ νὰ κωλυσιεργήσῃ τὴν ἔκτοτε σχεδιαζομένην δημιουργίαν Ὁμοσπόνδου Δυτικῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία σήμερον εὑρίσκεται ὑπὸ ἵδρυσιν ἐν Μπόν, πλησίον τῆς Φραγκφούρτης. Τέλος ὡδήγησεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ περιφήμου ἀεροπορικοῦ στόλου μεταφορῶν τοῦ Βερολίνου, συγκειμένου ἐκ Βρετανικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων, διὰ τοῦ ὁποίου μετεφέρθησαν καταπληκτικαὶ ποσότητες τροφίμων, καυσίμων καὶ ἄλλων ἐφοδίων εἰς τὴν Γερμανικὴν Δυτικὴν ζώνην κατοχῆς ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον.

Πιθανὸν αἱ ἀεροπορικαὶ αὗται μεταφοραὶ τροφίμων, περισσότερον παντὸς ἄλλου, συνεκράτησαν τὸ ἠθικὸν τῶν Γερμανῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἐδίδετο μία δραματικὴ ἀπάντησις εἰς τοὺς λαοὺς ὅλης τῆς Εὐρώπης, οἵτινες διερευνοῦσαν νὰ διαπιστώσουν τὰς προθέσεις τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων ἐν γένει.

Λόγῳ τῆς αὐξούσης ἐπαρκείας τῶν ἀεροπορικῶν αὐτῶν μεταφορῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὑπερέβησαν πᾶν προηγούμενον ρεκόρ, ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἐκ τοῦ Σοβιετικοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶχεν ἐλάχιστα ἀποτελέσματα ἐξ ὅσων ἀνεμένοντο.

Κατὰ πρῶτον μετεφέρθησαν καὶ συνεκεντρώθησαν εἴδη πρώτης ἀνάγκης. Κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις ἠναγκάσθησαν νὰ προβλέψουν τὴν μεταφορὰν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν βιομηχανίαν πρώτων ὑλῶν. Τοῦτο περιώρισε τὴν παραγωγὴν καὶ ηὔξησε τὴν ἀνεργίαν. Ἐν τούτοις ἡ κατάστασις αὕτη ἐβελτιώθη αἰσθητῶς κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ Ἀγγλοαμερικανικὰ σχέδια μεταφορῶν περιελάμβανον συνεχῶς καὶ μεγαλυτέρας ποσότητας πρώτων ὑλῶν εἰς τὰ μεταφερόμενα φορτία των.

Τὸ ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βερολίνου Ρωσσικὸν κτύπημα ἰσοφαρίσθη σχεδὸν διὰ τοῦ ἐπιβληθέντος ἀποκλεισμοῦ τῶν Σοβιετικῶν ζωνῶν τῆς Γερμανίας, ἐπιβληθέντος παρὰ τῶν Δυτικῶν Συμμάχων, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεκλείσθησαν φορτώσεις ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν Δυτικῶν Γερμανικῶν ζωνῶν πρὸς τὴν Σοβιετικὴν ζώνην.

Σχετικὰ μὲ τὴν καθ' ὅλας ἐπίδρασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ φαίνεται ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἐπετεύχθη μόνον εἶναι ὁ ἐξαναγκασμὸς τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων νὰ μεταφέρουν τὸ σύστημα μεταφορῶν των ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν ἀέρα, μὲ φυσικὴν συνέπειαν τὴν αὔξησιν τοῦ κόστους τῶν μεταφορῶν εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων Βρετανῶν καὶ Ἀμερικανῶν πολιτῶν.

Ὁ ἀποκλεισμὸς πιθανὸν νὰ καθυστέρησεν τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βερολίνου τόσον εἰς τὴν Σοβιετικὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς Δυτικὰς ζώνας, ἐν τούτοις ὅμως οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα ἐπέτυχε. Φυσικὰ ηὔξησεν τὴν ἔντασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐπέφερεν ἀνωμαλίας καὶ ἐνέτεινε τὴν δυστυχίαν τῶν Βερολινέζων, καὶ ἠνάγκασε τοὺς διπλωμάτας τῆς Δύσεως ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ἐξευρέσεως ἱκανοποιητικῆς λύσεως διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν Σοβιετικὴν στρεψόδικον πολιτικήν, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιτύχουν θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ καμμία ἀμφιβολία διὰ τὸ δικαίωμα εἰσόδου Ἀμερικανικοῦ προσωπικοῦ καὶ προμηθειῶν εἰς Βερολῖνον. Τοῦ δικαιώματος τούτου ἔκαμε μνείαν ἰδιαιτέρως ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν εἰς προσωπικόν του μήνυμα πρὸς τὸν Στρατάρχην Στάλιν τὴν 13ην Ἰουνίου 1945. Κατὰ τὸ μήνυμα αὐτὸ ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)